Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 48. szám. Vasárnap, nov. 25.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. — fil.
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő: HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő: KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Osztályharcz.

Nincsen seb az állam- és társadalom testén, melynek hatása károsabb, eredményei vészesebbek volnának, mint ha annak alkotó elemei kelnek egymással harczra.

Nem szorul e tétel bővebb magyarázatra, sem bizonyitásra. Amaz átlátszó és megdönthetlen igazságok sorába tartozik, melyeket a logikus gondolkodás és a tényekből levont tanuságok egyaránt bizonyitanak. Tartalma a banálissá vált valóságok sorába tartozik, a melyek lajstromozatlanul illeszkednek a közkeletü igazságok leltárába.

De bármily igaz is e tétel, tanuságai hatják át legkevésbbé az emberiséget. A történelem lapjaira elmult évezredek eseményeinek megrögzitéséből látjuk, hogy valahol egy államszervezet bomlásnak indult, társadalmi élet korhadásba ment át, az osztálygyülölet játszotta a maga erjesztő elemei között a fő szerepet, sőt sok esetben ez volt a romlás és pusztulás egyedüli okozója. A hatalmas római világ birodalomnak, a mely egy világot vetett uralma alá, ez ásta alá létét és lappangó mérge azóta is számos virágzó állami létet semmisitett meg, alattomos erővel támadván meg gyökereit, hogy annak nyomában az egész törzs elpusztujon. Elmondhatjuk tehát, hogy ha valamely társadalmat az Isten büntetni akar, az osztályharcz nyomorusságaival veri meg.

A jelen perczben úgy látszik, mintha magyar társadalmunk e veszély előtt állana. A méreg még nem hatolt be teljesen a szervezetbe; még nem sikerült a vér egészséges keringését meggátolnia: de az inficiálás szomoru szimptomái már mutatkoznak. A veszedelem küszöbön van; legfőbb ideje tehát, hogy ellene védekezzünk.

Tudjuk, hogy állami és társadalmi életünk konszolidálódásának munkája alig harmincz éve tart. A kiegyezés az az időpont, a melytől az ifju Magyarország megszületését számitani szoktuk. Egy halálos zsibbadtságból ébredt ekkor ez a nemzet. Erői felszabadultak, a halálos csendet, mely az országot közel husz esztendőn át betöltötte, a munka vidám zsibaja váltotta fel. Azóta dolgozunk, egy ifju izmos óriás minden erejével. Az elért eredményekkel pedig, a melyekre e rövid idő alatt eljutottunk, meglehetünk elégedve. A dermedt, visszamaradt országból kultur állammá lettünk, ipart, müvészetet, kereskedést teremtettünk a semmiből.

De a munka még koránt sincs befejezve. Sokat tettünk de még többet, sokkal többet kell cselekednünk, hogy a nagy czélt: Magyarországnak, mint minden tekintetben méltó versenytársnak beillesztését a nyugat nagy kulturállamai sorába, elérhessük.

Nem az erők szétforgácsolására, hanem az összes erőforrások egyesitésére van tehát nekünk szükségünk, és pedig nekünk ezerszer inkább, mint bármely más népnek. Nem csupán azért, mert nekünk több a tenni valónk, hanem azért is, mert közöttünk amugy is elég a széthuzó törekvés, amelyet lekűzdeni, sem békés uton elcsendesitenünk eddig sem sikerült.

Mindenki tudja, hogy ez erők alatt a nemzetiségeket értjük. Más nemzetiségü véreink még mindig nem tudtak igazi testvéreinkké válni. Nekünk tehát kettősen kell összetartanunk, hogy befelé is, kifelé is mint tömör, megingathatlan fal áljunk nem alkuvó, egyöntetü magyarságunkkal.

Második baj gyanánt, mint amely társadalmi egységünk megbontásara van hivatva, jelentkezik a felekezeti ellentét. Ez a kérdés a multban sok bajnak volt okozója. Lelkiismeretlen izgatók most ujból kisérletet tesznek, hogy belőle czéljaikra tőkét kovácsoljanak. Reméljük és hisszük, hogy népünk kipróbált józanságán e kisérletek meg fognak törni és terjesztőik siker nélkül fognak visszahullani a homalyba, melyből születtek.

Társadalmunk harmadik nagy baja s

TÁRCZA.

„Eltörött a hegedům nem akar szólni...“

Irta: Máté.

Elhangzott Szopory fölött az itélet sivár s kérlelhetetlen hangja. Ellökve, eltaszitva a mélységbe, honnét a hang is, — bár áttöri a levegő páráit — csak fátyolozottan hallatszik.

Sokáig állott kétkedve, mintha csak a választuton révedező vándort vélte volna magában. Elhinni azt, mi számára csak kin és fájdalom annyi lenne, mint egy ifju életet legszebb virágzásában letaposni, hogy ne hajtson virágot,

Kis rózsatőt láttak szemei, melyen rózsabimbó kelyhei fakadoztak s rozmaringszál hajladozott kertjében. A rozmaring incselkedő volt, rá-rá hajlott a rózsabimbó virágra, mind a kettőt pedig a harmatesős piros hajnal köté össze egymással.

És mint a kétkedő vándor nézett, gondolkozott, hogy melyik ut vezet a boldogság révébe.

E gondolataiban elmerülve, egy titkos szózat hallatszik fülében, melyet valóságban a messze felhangzó dal fakasztott:

Eltörött a hegedům, nem akar szólni,
Rossi, Rózsi, mi bajod, nem akarsz szeretni?
A hegedům majd meg reperalom,
Szólalj meg hat rubintos gyémántom!

Egész élet tárult fel Szopory előtt e dal hallatára s remegő ajakkal, de férfiui önérzettel rebegé: már késő!

Szerette a gentry-világ egyik legszebb leányát, Rózsikáját. Viszontszeretetre is talált, de előkelő tulajdonai, tehetségei és állása daczára is, a sok versenyző között alacsony származása és szegénysége áthidalatlan akadályt képezett a boldogság eléréséhez.

Szerelme bensőbb volt, semhogy ezt látta volna.

Megjelent X. vármegye hires családjánál, hogy annak egyik irigyelt bájos angyalát, szive bálványát — Rózsikáját megkérje magának.

A legszebb s legtapintatosabb frázisokkal adták tudomására a patricziusi választ: a „nem“-et.

Miként a czikázó villám lesujtja a százados tölgyet, akként hatott reá is e válasz.

Megtudta a valót, melytől olyannyira félt s annyi rettegést okozott neki. Vége forró szerelmének, hisz az hiú! Szegény sziv, mely szeretni forrón tudott, gyászolni készül. Némán bolyong, mint az alvajáró, léptei ingadozók, mosolya erőltetett.

E görcsös vonaglásából hirtelen felriad s világot sujtó hangon rebegi: »Feledni fogok!«

Visszatér csendes otthonába. Felejt. Ajka nem beszél szerelemről, de szemei élő szótárt képeznek, melyből mindenki olvas.

A test roskadozik, nem birja el a terhet. Immár a halál madara huhog a házon s az emberek suttogása csak fokozza a kételyt. Arczaikon bánat ül, hisz mindenki csak szerette őt, oly kedves alak s jó sziv volt.

Kéthely kies kastélyában is sirva zokog a bánatos Rózsi.

Ajkai záródni készülnek, szemei üvegosek, melyen áttör a hajnal pir, midőn belép régi drága barátja: Miskey Gábor, bájos angyalának sógora. Leül beteg barátja ágya mellé, szólni sem tudnak, csak néznek, néznek némán, mint a sir.

Szopory ajka szólásra nyilik s alig hallhatóan dudolja:

Eltörött a hegedům, nem akar szólni,
Rossi, Rózsi, — — — — — —

de folytatni nem tudja, mert a Rózsi név hallatára elakad szava s csak Miskeyre néz.

Rózsika nem övé többé.

Miskey a vigasztalás hangján szólal meg, biztatja a beteg jóbarátot:

— Ne könyezzél, ne sirj, ügyed nincs veszve, hisz mit hosszu évek szeretete füzött össze s erős lánczok tartottak, nem oly könnyü eltépni. A megpróbáltatás napjait Rózsikáddal együtt átszenvedted, szerelmed igazságát kimutattad, légy erős és kitartó! Isten veled!

Eltávozott.

Szoporyban Miskey szavai mély hatást keltett és megkönnyebbülést idéztek elő,

Felsóhajtva ismétlé: „Légy erős és kitartó!“

Szopory napról-napra javult s élénkült oly

talán a legfontosabb, hogy annak osztályai nem olvadtak, még kellőleg össze.

Régi panasz, hogy arisztokráczáink nem veszi ki a nemzeti munkából kellőleg részét. E téren az állapotok ujabban tagadhatatlanul javulnak. A politikai és művészeti életben számos fényes név viselője jutott fényes szerephez, amelyet nemcsak történeti nevének és vagyonának, hanem eszének, szorgalmának köszönhet.

De ha a nemzeti munka más ágait tekintjük, még mindig szomoru tünetekkel találkozunk ez irányban. Az ipar, a kereskedelemre nézve az a roppant anyagi és erkölcsi tőke, mely arisztokráczián kezében van, ma is el van veszve. Szemben a külföld példáival, hol a legnagyobb nevek viselői sem restelik virágzó ipari és kereskedelmi vállalatokat létesiteni és ez által beállanak a produktiv nemzeti munka munkásai közé, nálunk ma is fehér holló számba megy az oly főur, aki hasonlő vállalkozásba bocsátkozik. Még mindig szégyennek tartják a polgári munkát s gőggel fordulnak el attól, akinek életczélját ez képezi, s zömük kizárólag a lóversenyben és hasonló élvezetekben találja gyönyörüségét.

Ez az igazi osztályharcz, mely gátként áll társadalmunk egyesülése elé. Ez az a tényező amely társadalmunk egységét megbontja, a munka sikerét veszélyezteti.

Ennek kell megváltoznia. A nagy műben mindnyájunknak össze kell fogni, a nagy munkában egyesülni. Csak igy vihetjük törekvéseinket diadalra, igy tiporhatjuk el a nyugati kulturállamok sorában azt a helyet, amely bennünket megillet.

A korcsolyás-egylet gyülése.

A „Kis czelli Korcsolyás Egylet" f. hó 11 én d. u. 2 órakor tartotta alakuló közgyülését a „Sas"-szállodában. Nagy baj volt, hogy a gyülés a daloskör gyülésével egy időben tartatott, mert igy a közönség két felé volt osztva. Mindazáltal az egylet magát megalakitottnak nyilvánitotta s megtett minden intézkedést, ami annál könnyebb volt, mert dr. Udránszky Sándor ugyszólván kész tervvel lépett a gyülés elé s igy nem annyira vitára, mint inkább barátságos eszmecserére volt szükség.

F. hó 15 én pedig már a megválasztott választmány ülésezett s igy most nincs más hátra, mint bevárni a hideg időt és megkezdeni a testedző szép sportot. Az előjelek után itélve, az uj egylet életképes lesz, mert eddig is már 50 aláirás van, a mi körülbelül 70 tagnak felel meg. Adja Isten, hogy mindig is igy legyen.

Az alakuló közgyülés Nagy József kir. közjegyző korelnöklete alatt megnyittatván, dr. Udránszky Sándor előa lja, hogy a vasuti fűtőház (vönöczki ut) mellett levő terület 80 koronáért az egylet részére telekkönyvileg megvásároltatott.

Ezután az egylet tisztikara a következőképen lett megválasztva:

Elnök: Zathureczky Géza, alelnök: Kelemen Tivadar, pénztáros: Váralljay Pál, jogtanácsos: dr. Pletnits Ferencz, orvos: dr. Király János, titkár: Sauer Gusztáv, jégmester Roskovetz Lajos.

A választmány tagjai lettek: Boschán Gusztáv, dr. Hetthéssy Elek, Kun Dezső, László Dávid, Nagy József, dr. Scheiber Zsigmond, dr. Szabó Imre, Weber Kálmán, Zathureczky Géza, Kelemen Tivadar, dr. Pletnits Ferencz, dr. Király János, dr. Udránszky Sándor, Váralljay Pál, Sauer Gusztáv, Roskovetz Lajos.

Azon családfők, kik az ivet aláirták, fel lesznek szólitva, hogy jelentsék be, kiknek nevében irták alá az ivet, illetve, kik lesznek a résztvevők?

A tagsági dij egyszer s mindenkorra 5 (öt) koronában állapittatott meg s kimondatott, hogy napi jegyet — melynek ára meghatározva ez ideig nincs — csakis idegenek, illetőleg Kis Czellben vendégkép tartózkodók kaphatnak. Tehát állandó kisczelli lakosok napi jegygyel a jégpályára nem mehetnek, hanem csakis 5 koronás bérletjegygyel.

Korelnök az ülést bezárja.

*

Csütörtökön, f. hó 15 én a megválasztott választmány jött, hogy elvégezzék a reá bizott teendőket.

Az alapszabályok kidolgozására kiküldettek: Zathureczky Géza, dr. Pletnits Ferencz és dr. Udránszky Sándor.

A kidolgozott alapszabály 2 hét alatt a közgyülés elé terjesztendő.

Az egylet czime: »Ki-czelli Korcsolyás-Egylet«

Az egylet megnyitását, illetőleg a pálya használhatóságát a Szabó-féle vendéglő és a járásbiróság épülete előtt kitüzendő kis zászló fogja jelezni.

Kun Dezső mérnök magára vállalja a pályánál szükségelt munkák vezetését.

El határoztatott, hogy a pályához egy állandó szolgát alkalmaznak.

Zathureczky Géza elnök a tagokhoz intézett buzdító szavak után a választmányi ülést bezárja.

A daloskör gyülése.

A kis-czelli férfi daloskör f. hó 11-én d. u. 2 órakor a városháza tanácstermében Zathureczky Géza, majd dr. Pletnits Ferencz

---

annyira, hogy rövid idő alatt lábra állott s hivatását is teljesiteni tudta. Kedélyében azonban nagy változás állott be.

Nem volt már az a régi bohém, a társaságokat felvillanyozó egyén, ki ritka szellemességével a társaságok kedveltje s lelke volt. Tánczolt irigylésre méltóan s kaczéran, énekelt, zongorázott s toasztozott, miről messze híres volt. Miként a lepke röpködött virágról-virágra.

Most a mélabús, de kedves benyomásu egyén, ki szivhez szóló baritonján csendes magányában ismét csak e dalra gyujtott:

Eltörött a hegedüm, nem akar szólni . . .

Napok teltek minden nagyobb esemény nélkül.

Nemsokára a vármegye helyi lapjában Szopory aláirással megjelent egy feltünést keltő érdekes czikk: „A szegény ifju története és a szőke leány szerelme."

Mindenki mohón olvasta a fantázia e rövid, de jeles alkotását, mely közvetlenségével és életrevalóságával ragadta el a közönséget,

A multak emlékei adták ajkára e czikkben a szót. Mély vonatkozás vonult rajta végig, minden szó benne a megtörtént igazság volt.

Panasza, bánata, keserve, felcsillámló reménye kifejezést nyert benne.

Kinek a czikk szánva volt, az is rátalált s olvasta. Utat nem tévesztett, mert nemsokára képes levelező-lapon jöttek e szavak: „Megértettem és örömmel olvastam."

Megörült, mert czélját elérte s Miskey szavai alaposaknak bizonyultak.

Nagyot gondolt magában, amit tett követett Felült a gyorsvonatra, hogy még egyszer megkérdezze: szeretsz e hát igazán?

— Egy percz! — hangzik a kalauz rikácsoló hangja. Szopory leszállt.

Mindhevesebben dobogott a sziv, amint a közelséget érezte. A kétkedés ismét tanyát ütött szivében, elvonult előtte a második kudarcz képe s élete fonalának elszakadása. De a szerelem nagy hatalom, mely bátorságot ad a csüggedőnek és merészszé teszi a legszegényebbet.

Kéthely csinos csarnokába megérkezett. A fogatok nagy száma, a cselédség futkozása, sürgése-forgása vendégek ottlételét árulta el.

Nem csalódott. Házi mulatságot rendezett a kastély urnője. A környekbeli gentry-fiatalság mutatta be tánczpróbáját.

Félve nyujtotta át névjegyét a bejelentésre. S ime! megnyilik az ajtó s Rózsikaja a ház urasszonyával a legszivesebben fogadják.

Asztalnál ültek, mi a legritkább képet nyujtotta. A bemutatkozás után szembe ültették Rózsikájával; tekintete végig surrant a társaságon. Látta, hogy az alsó szögletnél régi ismerőse, Farago Kálmán önti érzelmeit a megye legszebb leányának, ki azokat szivesen hallgatja. Az asztal derekán a kugli fejü Viczi mulattatja jóizüen a társaságot, hörpintve közben sürüen nagyokat,

Eleinte szólni sem tudott, csak lopva tekintett szemközt ülő imádottjára. Szerény volt a megszólásig, pedig szivében háborgó tenger hullámzott.

Unszolásra végre ivott egy-egy pohárka bort, mely ajkára sürőbben adá a szót s bátorabbá tevé oly annyira, hogy Rózsikája mellett üresen hagyott helyre pártolt át

Alig ült le, a czigány talán önkéntelenül rázenditette a dalt:

„Eltörött a hegedüm . . ."

Rózsikája szeme közé nézett e dal hallatára s az az övébe. A leány arczán egy könycsepp pergett alá.

Szopory értette ennek jelentőségét Tudta, hogy a szerelem élő elárulója. Felocsudott s titkon oda suga: szeret e még?

A fejelet még halkabb volt: örökre!

A társaság felkelt s tánczra persült Szopory és Rózsika csak egymás mellé huzódott s édesen beszélgettek.

Az anya, ki eddig a boldogtalanság előidézője volt, leült melléjök.

— Anyám! — borult rá leánya — add reánk áldásodat.

Az anyát megrenditette e nem várt nyilatkozat. Gondolkozott. Megszólalt végre:

— Legyen! Boldogságtok kelyhébe keserü csepp ne vegyü jön soha!

A két sziv öröme leirhatatlan volt. Az anya pedig tudtára adá a mulató társaságnak a nap eseményét s meghivta őket azonnal megtartandó eljegyzésre.

Az eljegyzés nemsokára mennyegző követte. Diszes vendégsereg ült az asztalnál. Szopory immár a boldog férj felemelkedett s igy szólt:

»Szerettem egy leányt igaz szivvel. Mikor szerelmem lángja oly erősen lobogott, hogy a szó a kifejezésre elégtelen volt, akkor megszólaltattam hegedümet A leány reám borulva hallgatta a hegedü panaszát, örömét, suttogását. A leány enyém nem lehetett. Bánatomban eltörtem hegedüm, hogy emlékeim ezzel is gyérüljenek. Tettemet megbántam. Hegedümet megreperáltam, de rubintos gyémántom még sem szólalhatott meg. Idő haladt. Szeretetünk egy dalban nyert a szakadás után is kifejezést. Végre, sok szenszenvedés után, ütött a megváltás boldog órája, a kemény szi[illegible]eglágyult s reánk adta áldását. A dalt pedig [illegible]a feledtük el, mely szerelmünket kisérte s [illegible] dődő végtelen boldogságunk, ha majdan a sir véget ér, oda is e nóta vezet:

Eltörött a hegedüm, nem akar szólni,
Rózsi, Rózsi mi bajod, nem akarsz szeretni!
A hegedüm majd megreperálom,
Szólalj meg hát rubintos gyémántom!«

Mélyen meghatva hallgatták a két sziv történetét. De a szomoru hangulat nem sokáig tartott, mert vigabbnál-vigabb tapsok zendültek meg, melynek koronája Viczi komák toasztja volt.

A vendégsereg szét oszlott, a boldog pár uj otthonába költözött, hol angyalok irigylik boldogságukat.

elnöklete alatt élénken látogatott közgyűlést tartott, melynek lefolyását alul hiteles jegyzőkönyvét, miután az mult számunkból anyaghalmaz miatt kimaradt, alább adjuk:

Jegyzőkönyv.

Tárgyalás alá kerültek a meghivón felsorolt következő tárgyak:

1. Előterjeszti elnök ur a karmester azon panaszát, hogy a működő tagok a próbákra nem járnak lelkiismeretesen; azután karmester előadja, hogy a legutóbbi október 27-én tartott választmányi ülés óta teljes megelégedésére látogatják a próbákat.

2. A választmány kiegészitése. Elnök inditványozza, hogy a 8 tagból álló választmány egészítessék ki 14 tagra, s igy még megválasztattak: Pálovits József, Szabó József, Bisitzky Ödön, Lóránth Gyula, ifj. Tóry György, ifj. Reich Imre, Kövesi Vilmos. Azért lett 7 tag választva, mert Éder János a meghivás daczára eddigelé egy gyülésen sem jelent meg.

3. Az egylet vagyonának leltározása: Neuhauser Imre pénztárnok a leltár egy példányát bemutatván, az kiegészittetik, s az egylet szekrényébe elhelyeztetik.

4. Az egylet számára bérbevett lakhelyről készitett szerződés hitelesittetik. Pénztáros utasittatik, hogy a lejárt félévi 60 kor. lakbért fizesse ki.

5. Elnök a leirt alapszabályokat bemutatja, s egyben inditványozza, hogy a netán jónak vélt módositásokat terjesszék elő. Tekintve, hogy az ujraszervezett daloskörnek igen sok fontos teendője van, most nincs azon helyzetben, hogy alapszabályait megváltoztassa, vagy módositsa, tehát azt az egylet szekrényében elhelyezni, előzőleg azonban pár száz példányban kinyomatni és az összes tagok között szétosztani rendeli.

6. Az ujra szervezett daloskör működő tagjainak hangnemek szerint való beosztása megtörténik. Összesen 20 tag működik.

7. Deutschbauer Károly működő tag által előterjesztett házi-szabályok, arra való tekintettel, hogy azok többnyire az alapszabály pontozataiból szedettek ki, egyelőre mellőztetni, esetleg a választmány által kidolgoztatni és a választmányi ülésen elő terjeszteni határoztatik.

8. Ez év utolsó napján, Szilveszter éjen, tartandó hangverseny módozatai tisztán a választmány határozata alá tartozónak mondatott ki, miért is a napirendről levétetik.

9. Az 1901. évi költség előirányzat eredménye:

Bevétel . . . . . [illegible] kor
Kiadás ——— 344 „
Felesleg: 256 koron

10. Meghivók kihordására és egyéb szolgai munkák elvégzésére Lőrincz György alkalmaztatott.

Egyéb tárgy, avagy inditvány nem lévén, dr. Pletnits elnök-helyettes a gyülést ½ 4 órakor bezárta.

HIREK

— **A becsületbiró.** A „Vasvármegye" cz. sáp-ujságban valami Reéz Pál nevezetü „belső munkatárs és hivatásos ujságiró" (amint magát nevezte) helyettes szerkesztőnk ellen egy brutális, minden alapot nélkülöző, aljas hazugságot tett közzé, melynek már elolvasásakor is hitetlenül rázta a fejét mindenki. Eltekintve attól, hogy Kálmán Pál hiteles adatokat képes a czikk ellenében felmutatni, mi kutatni-keresni kezdtük, hogy ki az a Reéz Pál és adatait hol szerezte. Most tehát már tudjuk! Nos, a „hivatásos ujságiró" egy közönséges elzüllött fráter, egy részeges s minden tisztességes helyről kizárt alak. Egy uri ember ugy nyilatkozott felőle, hogy fel sem rugná és ha véletlenül hozza érne, hát menten letisztitaná magát. Szóval egy fráter, akinek azt mondják: „Nesze 100 frt, te rongyos, aztán ird alá itt a nevedet!" És egy Reéz Pál 100 frtért az édes anyja halálos ítéletét is aláirja. Aztán egy ilyen pimasz mer lapunk felelős és helyettes szerkesztői ellen támadólag fellépni? Egy ily züllött fráter nyul bele becstelen kezével tisztességes emberek becsületébe! Egy ilyen nagy semmi akar becsületbiró lenni? No majd a törvényszéknél leszámolunk vele a jeles alakkal annak rendje és módja szerint. Mi majd felköttjük az utilaput ennek a „hivatásos urnak s reméljük, hogy oda fogjuk juttatni, ahova már rég megérett. K. P.

— **Letartóztatás.** Kis-Czellnek ismét meg van a maga drámája. Csütörtökön a szombathelyi kir. ügyészség rendeletére letartóztattak egy urat, egy jogtudóst, kinek valaha a legjobb forgalmu irodája volt Kis-Czellben. Ólomsulylyal nehezedett reánk a kritikus helyzet szomorusága és nem vagyunk képesek elhinni, hogy egy gavallér ur, egy jogász magánokirathamisitásra, hamis váltó készitésére képes legyen. A szerencsétlen ember neje csütörtökön Budapestre utazott, hogy Eötvös Károlyt, ki a családnak rokona, a közbenjárásra felkérje. Tiszta szivből kivánjuk, hogy mielőbb mint szabad ember bizonyithassa be ártatlanságát.

— **Zollnerék ujabb kátyuban.** A Zollner & Comp. „jóhirnevü" jánoshazai rém-firma ismételt kátyuban van. Ezt pedig a „Vasvármegye" cz. kalmár-lapban közzé tett nyilatkozatuknak köszönhetik. Ott u. i. elismerik, hogy ők a birtokot Magyar-Gencsen 60,000 frtért megvették. Most pedig kitudódott, hogy az adás-vevési szerződéseket mind Horváth Amalia nevén csinálták, hogy ekkép a kincstárt megkarositva, kibujhassanak az illeték alól. Csakhogy nem oda Buda! találkozott egy élelmes ember, aki ezt a pénzügyigazgatóságnál feljelentette. Csak most arra vagyunk kiváncsiak, hogy az alól hogyan akarnak kibujni? (Én odj gandulok, hodj o herr fün Zallner & Reisinger öreségoknak oz üvék „juhirnévt" ez o kis eseménygy is sak emelni fakja, de nem fülfelé, honem lefelé o piszakba. E güte apetit és savangyó pafát kiván o fozetéshez o Gyémántküvi.)

Óvakodjunk!

a zsebtolvajoktól,

a poloskától és végre a

„Csalnyer és Piócza"

rém-firmától.

— **Zajos közgyülés.** A kis-czelli r. k. iskolaszék f. hó 18-án a városháza tanácstermében gyülést tartott, mely rendkivül élénk, szokatlan és heves volt. Már az ülés elején észrevehető volt az izgatott hangulat, sőt mindnyájan vártuk az orkánszerü vihar kitörését. Hogy ez még sem volt, egyrészt az elnöklő Mérey Kálmán plébános erélyességének, másrészt a tagok higadtságának köszönhető. Elnök jelentést tesz az iskolai látogatások eredményéről s inditványozza, hogy az elemi iskolában eddig szokásban volt rajz helyett az irás hozassék be. Az iskolaszék utasitja Porpáczy Ferencz tanitót, ki azon kijelentéssel él, hogy ennek megfelelni nem tud — hogy az órarendet ekkép változtassa meg. Elnök dicsérettel emlékszik meg Hettlinger József osztálytanitóról, ki a reá bizott teendőket teljes megelégedésére végzi. Jelenti azután, hogy a Hollósy féle alapból 143 drb. könyv vásároltatott, mit a közgyülés tudomásul vesz. Szalay József gondnok jelenti, hogy megbizatásához képest utánna nézett, hogy Kovács Dániel nemes-dömölki fi., ki az iskola legszegényebb, de legjobb tanulója, meleg ruhát és csizmát kapjon. A közgyülés Szalayt felhatalmazza a ruha és csizma beszerzésére. Német Miklós felszólitandó, hogy a tandij-elengedés iránti kérvényét nyujtsa be. — Helyszüke miatt a vihar okát most nem közöljük, ezt — a körülményekhez képest — esetleg jövő számunkban hozzuk.

— **Házasság.** Halász Ignácz máv. mozdony felvigyázó Kis-Czellből, december hó 2-án eskü szik örök hűséget Sárváron a bájos és kedves Hirsch Irén kisasszonynak, Hirsch David kereskedő leányának. A kötendő szép frigyhez gratulálunk!

— **Vadászat.** Nagy János ostfi-asszonyfai nagybirtokos, folyó hó 14-én korvadászatot tartott, a melyen a házigazdán kivül részt vettek: dr. Szabó Imre (Kis-Czell), dr. Brunner Ferencz (Kis-Czell), Ajkay Ferencz (Kis-Köcsk), Takács Ferencz (Duka), Nagy József (Kis-Czell), Nagy Jenő (Sopron), Hanny József (Nick), Szatlmayer János (Niczk), Veöres Sándor (Csönge), Szigethy Sándor (Felső-Paty), dr. Hethéssy Elek (Kis-Czell), Horváth Ernő (Csönge), Ostffy Lajos (Ostfi-asszonyfa), Maróthy László (Felső-Kald), Ajkay Elemér (Urai-Ujfalu), ifj. Vidos József (Szent-Ivánfa). A vadászat alkalmával teritékre került 212 drb. nyul és 18 drb. fogoly, a vadászat után a vendég sereg a házigazda vendég szerető házánál kedélyes vacsorára jött össze, s csak a késő esti órákban oszolttak szét.

— **Névmagyarositás.** Reisinger Dalfi, a „jóhirnevü" jánosházai Csalnyer-czég beltagja, tekintve, hogy társai nevüket a közelmult napokban megmagyarositották, nevét a közvélemény jóváhagyásával e héten „Pióczá"-ra magyarositotta. Az ujnevü czég ezentul működését és üzelmeit „Csalnyer és Piócza" czég alatt fogja folytatni. (O herr fünn vürüs Reisinger is edj paszszend névt kopto mogánok. Száz esztendüt élje oj nevével, vürös ormángyával és kojlás láboivol — noponto száz dorob svájczapilétt nyelve. O Gyémántküvi.)

— **Jönnek a szinészek.** Zoltán Gyula jelenleg Zala-Egerszegen működő szinigazgató levelet intézett szerkesztőségünkhöz, melyben arról értesit, hogy előadásainak sorozatát jövő december hó 14-én Kis-Czellben megkezdeni szándékozik. Mi részünkről szivből üdvözöljük Zoltán Gyula társulatát, kit nem ismerünk ugyan személyesen, de a sümegi és egerszegi lapok nyomán sok jót várhatunk tőle. Hisszük, hogy Kemenesalja értelmes közönsége is szivesen fogadja és meleg pártfogásban részesiti a 32 taggal rendelkező, jól szervezett társulatot és nem engedi a szinigazgatóknak rólunk táplált jó véleményét lerombolni. Az is bizonyos, hogy a nagy nyugalom és sok unatkozás után, melyből részünket bőven kivettük, nem fogártani egy kis tanulságos szellemi szórakozás. Társulatának névsorát is közli velünk Zoltán Gyula. E szerint főbb személyek: Zoltán Gyula, Váradi József, Siménfalvi Gyula, Fehér Vilmos, Keller Antal, Petre Ferencz, Megyeri Kálmán, Szabolcsi Emil, Kőmives Imre, Zoltanné, Siménfalviné, Szabolcsi Jozefin, F. Rónai Erzsi, Szabolcsiné, Termesi Gizella, Homokai Gabriella, Homokainé, Bera Róza stb. stb. Az előadandó darabok közt vannak: Üdvöske, Suhancz, Nap és Hold, Gésák, Szulamith, Szép Heléna, Görög rabszolga, Az asszony regement, A baba, Télen, A primadonna, Amit az erdő mesél, Aranykakas, Mária bátyja, A takácsok, Diplomas kisasszonyok, Egy katona története stb. A társulat titkára: Petre Ferencz nemsokára városunkba érkezik a bérletek gyüjtése czéljából. Közönségünk szives figyelmébe ajánljuk őt.

— **Zollnerék szomorusága.** Mióta a „jóhirnevü" jánosházai „Csalnyer és Piócza" rém-firma üzelmeit a „Kis-Czell és Vidéke" szóvá tette, azóta a Zollner táti „nemesi kuriáján" beütött a mélységes szomoruság. A család egyetlen tagjának sincs nyugalma. Jeruzsálem pusztulásánál alig vittek véghez nagyobb jajgatást az akkori zsidók, mint a Csalnyer és Piócza falamia visz most véghez az őket ért fajdalmas csapás miatt. Az ifju Csalnyerek a szélrózsa minden irányában száguldanak most, hogy valahol egy oly embert keritsenek, aki őket a hinárból kisegitené, de eddig nem akadt még senki, s hogy nem is fog akadni, az bizonyos. Azért a nagy hangon megeresztett ragalmazásért, mit a Zollner-firma e lapok felelős szerkesztője ellen követett el, mindenesetre kijár érte a jól megérdemlett fogház. És hogy ezt nem lehet megváltani pénzzel, arról majd meg fognak győződni Csalnyer és Pióczák rövidesen. Pedig jól tudjuk, hogy mozgásba jön majd a pénzes zacskó, de amint nem használt a többszörös milliomos hódmező-vásárhelyi Ujhelyi Lipótnál, ki most üli Szegeden 1 évi börtönbüntetését, épp ugy nem fog használni Zollneréknál sem. Szegény Zollner „tátit" érte a leguagyobb csapás. Se nappala, se éjjele. Kezeit tördelve jár fel és alá a szobájában és néhány sóhaj tör ki „ártatlan" kebléből. A Jehovára fohászkodik, hogy segitene rajta. Éjjel rémlatok vannak; álmából többször felriad és görcsösen fogja az ágy szélét ilyenkor, mit „bankdirektori" székének gondol. Mondják, hogy étvágya teljesen elveszett s a falamija minden egyes tagja ebben szenved most. Zollner „tátit" még a legkedvesebb ételhez sem nyul már napok óta, pedig a „gefüllte ganzekrogen"-ért élt-halt eddig. Természetes, hogy mi örvendünk Zollnerék étvágy-vesztésén és iparkodni fogunk, hogy hétről-hétre fenntartsuk és élesszük bennük ezt az étvágytalanságot ujabbi leleplezéseinkkel. Halmaz tecnőünk miatt e héten elmarad Zollnerékról egy ujabb fényképünk bemutatása, de ami késik nem mulik, igy megjő az rövidesen — Zollnerék végtelen keserüségére. Tehát a viszontlátásra „Csalnyer és Piócza" firma.

— **Szerencsétlenül járt gyermek.** Lakos József pápóczi lakosnak hasonnevü 7 éves fia az udvaron levő járgányos cséplőgéppel játszott és

e közben valahogyan megindította. A kis fiu örült a játéknak és kezeivel kapkodni kezdett a forgó kerekekhez, míg végre hüvelykujja odaszorult. Mire segítségére siettek, már ajultan és hüvelykuj nélkul feküdt a földön. Rögtön behozták Kis-Czellbe és ápolás ala vették.

Vásároljunk lehetőleg mindenkor hazai ipartermékeket. Azt a kereskedőt, aki Magyarországon előállitható áruk helyett külföldit hozat, ne pártoljuk, ne támogassuk. Jelszavunk legyen: **Pártoljuk a hazai ipart!** A magyar gazdaasszonyok hazafiságára különösen apellálunk, kik sokat tehetnek a magyar iparért.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1900. máj. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: **Kis-Czelből**:

Személyv. regg. 4·32 p.		Gyorsv. este 6.0 p	
„ d. u. 1·54 „		Vegyesv. „ 8·49 „	

Győr—Budapest felé.

Indul: **Kis-Czellből**:

Vegyesv. regg. 4 36 p.	Személyv. d. u. 2 15 p
Gyorsv. d e. 10.01 „	„ este 12 24 „

Kis-Czell — Pápa

(Szerda és péntek kivételével naponta.)

Indul személyvonat este 6·40 p.

Kis-Czell — Szombathely.

(Minden kedden és pénteken közlekedik.)

Indul: **Kis-Czellbol**:	Érkezik: **Kis-Czellbe**:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5 46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: **Kis-Czellből**:	Érkezik: **Kis-Czellbe**:
Vegyesv. regg. 4·50 p	Vegyesv. d. u. 12·51 „
„ d. u 2 05 „	„ este 8 45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: **Kis-Czellből**:	Érkezik: **Kis-Czellbe**:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1 14 p
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell — Pándorf.

Indul: **Kis Czeből**:	Érkezik: **Kis-Czellbe**:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d. e. 9 45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv. este 8 39 „

FUCHSZ ZSIGMOND
borügynök
Devecser.

Ajánlja magát a t. cz. borkereskedő vendéglős uraknak

somlyói és devecseri hegyi borok beszerzésénél.

A bortermelőkkel való nagy ismeretsége folytán gyors és kényelmes lebonyolitásaról biztositja t. megbizóit.

Levélczim:

Fuchsz Zsigmond

Devecser.

Gyomorbetegeknek!

Mindazoknak, kik *hülés, gyomormegterhelés, rossz, nehezen emészthető ételek vezete, hideg vagy forró ételek élvezete következtében gyomorbajt,* ugymint: **gyomorkatarust, gyomorgörcsöt, gyomorfajast, elnyalkasodast az reztek,** melegen ajánljuk hathatós háziszerül a

Hubert Ulrich-féle gyökérbort

(Kräuterwein)

az emésztés elomozditására és a vér tisztitására Ezen gyökérbor jó borból, kitünő gyógy erejü gyökerek és növényeknek hozzáadásával készül, erősiti és élénkiti az ember emésztő szerveit annélkül, hogy hashajtó volna. A **gyökérbor** megszünteti a véredények és vérkeringés zavarait, megtisztitja a vért a megromlott és a betegségeket elősmozditó anyagoktól és elősmozditja az egyszéges vért ujra képzését.

A **gyökérbor** idején való használata által a gyomorbajok már csirájukban elfojtatnak Aháziszer megválasztásában óvatosak legyünk; a **gyökérborra** essék első sorban választásunk, ne pedig az erős, égető és többnyire ártalmas anyagokra.

Az elavult gyomorbajok melyek fejfájással, böfögéssel, gyomorégéssel hányasi ingerrel lépnek fel, gyakran ezen bor egyszeri használata mellett elmulnak.

Dugolások és ezek kellemetlen következményei: a légzési nehézségek, kolikafájdalmak, szivdobogás, álmatlanság, valamint vértódulások a májban, lépben, hólyagbántalmak a **gyökérbor** idején való használása által gyorsan elmulnak.

A **gyökérbor** gyógyitja az étvágytalanságot, az emésztő szervezetet kellőkép működésre serkenti és könnyü székelés által eltávolitja a hasznavehetetlen anyagokat a bélcsatornaból és gyomorból.

Soványság, halványarczu vérszegénység áll elgyöngülés többnyire a rossz emésztés, a hiányos vérképződés és a máj beteges ésapotának következményei. Teljes étvágytalanság, ideges nyomott kedélyhangulat, valamint gyakori fejfájás és álmatlanul töltött éjszakák mellett ily beteg lasan elsorvadnak. **Gyökérbor** a meggyengült élerőnek uj lendületet ad, fokozza az étvágyat, előmozditja az emésztés és táplálkozást, az anyagcserét elősegiti, gyorsitja és javitja a vérképződést, megnyugtatja a felizgatott idegeket és uj életkedvet ébreszt a betegben **Számos bizonyitvány és hálairat tanuhitja ezt.** Gyökérbor kapható palaczkonkint **1 frt 50 krert 2 frtert devcse 1 gyógyszertárban,** valamint az alabbi helyeken: Szent-Gal, Zircz, Pápa, Lovászpatona, Szany, Beled, Csány, Keszthely, Tapolcza, N.-Vázsony, Veszprim, Szombathely. **Hubert Ulrich** gyógyszertára 3 vagy több palaczk gyökérbort az Osztrak-Magyar birodalom minden városaba eredeti árak mellett is küld. **Untanzatoktól óvakodjanak** Világosan csakis **Hubert-Ulrich-féle gyökérbort kérjünk** A gyökérbor nem titkos szer. Alkatrészei a következők: Malagabor 450,0. borszesz 100,0, glycerin 100,0, vörösbor 240,0, Ebereschensaft 30,0, csillaganizs, amerikai erőgyökér, czeczián gyökér, kalmuzsgyökér, stb. szerek kevertetnek.

„Stearoptinum" (Olaj-sebtapasz)

Bámulatos gyosan gyógyitó olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka. — Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve — Biztosan gyógyitja s a fájdalmat rögtön csillapitja bármily sebeknél: vágás, zuzódás égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyülése, titko, betegségek, kiütések, skrofulasokat teljesen kigyógyit s sebhelyet maga után nem hagy.

Egy adag ára használati utasitással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vál al, ami, ha elmaradna, — a pénnzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum" laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvéttel megrendelhető a „STEAROPTINUM" laboratoriumában:

Budapest, VII. ker. Mexikói-ut 88.

Hirdetéseket

jutános áron vesz fel a kiadóhivatal

Gyarmathy-tér 76.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern tekinka minden kellékéver felszerelt nagyszabá-u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatvanyok pontos és diszes kiállitását, u. m

könyveket, hetilapok kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körlevelek, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaés hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900.